

idet de har disponeret paa en saadan Maade, at de har tømt deres Forraad, at de har brugt den sidste Reserve, og at de derfor er ude af Stand til at skaffe Midlerne til Formaal, de nu særlig ønsker at fremme.

Den højtærede Finansminister besvarede min Forespørgsel om, hvorvidt man havde til Hensigt at starte et Præmieobligationslaan, med at meddele, at dette var strandet. Jeg havde ønsket, at den højtærede Minister havde kunnet oplyse, at man ikke havde tænkt derpaa under den nuværende Situation og ikke havde maattet meddele, at han virkelig havde tænkt paa det og havde søgt at faa en Besvarelse af, hvorvidt det var muligt, skønt dog enhver maatte kunne sige sig selv, at Svaret maatte blive det negative, at Situationen var aldeles ikke til det for Tiden. Derved er der indtruffet det højt beklagelige, at den højtærede Undervisningsminister har skabt Forudsætninger, som ikke kan holde. Den højtærede Undervisningsministers Tale forleden Dag var jo en vemodig Tale i saa Henseende. Jeg maa sige, at hele Teatersagen har udviklet sig paa en saadan Maade, at enhver kunde se, at den ikke kunde løses i Øjeblikket. Hverken kunde Midlerne dertil skaffes, ej heller var selve Planen om at opføre et stort nyt Teater gennemførlig, saadan som de økonomiske Forhold ligger i Danmark og Hovedstaden. Jeg synes, det er endnu beklageligere, at ogsaa Nationalmuseets Sag skydes ud, men et Ministerium, der disponerer saa fejlagtigt, som den højtærede Trafikminister har oplyst os om, er udsat for noget saadant.

Den højtærede Stats- og Finansminister gav en Redegørelse for sin Skattepolitik i Krigsaarene. Den er nu belyst paa mange Maader ved Citater, dels af den højtærede Finansminister selv, dels af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Jeg skal til disse Oplysninger, som er givet af ærede Medlemmer og den højtærede Minister, om, hvorledes Venstres og de Konservatives Skattepolitik var, føje endnu en ganske kort Skildring af et enkelt Forhold, som kaster et ganske godt Lys over dette. I Samlingen 1916—17 blev den første store Kornlov forelagt, og der opstod da Spørgsmaal om, hvorledes der skulde tilvejebringes Midler til denne Kornlovs Gennemførelse. Da tog det ærede Medlem, som beklæder Formandspladsen, Ordet paa Venstres Vegne og udtalte: „Jeg har selvfølgelig ikke tænkt mig, at Midlerne hertil skulde til-

vejebringes ved Skatter alene. Jeg kan godt tænke mig, at vi ligesom tidligere maa levne en Del Byrder til Fremtiden; men, som sagt, der bliver nok til den, selv om vi nu bærer vor Del“. Denne selve Betragtning gjorde det ærede Medlem, som nu beklæder Formandspladsen, gældende den Gang. Det ærede Medlem, som førte Ordet for de Konservative, Hr. Sporon-Fiedler, gjorde sig til Talsmand for en anden Tanke. I Anledning af Kornlovsudgifterne udtalte det ærede Medlem vendt til den daværende Finansminister: „Jeg skal tillade mig allerede nu at henstille, om ikke Tidspunktet snart maatte være kommet til at optage et stort indenlandsk Statslaan“. Han siger, at der frigøres Kapital nu, ved at Lagrene tømmes, Kapitalen søger Anbringelse, saa han vilde „anse det for at være ganske heldigt, om man under disse Forhold snarest tog under Overvejelse at stifte et stort indenlandsk Laan“. I Forvejen var stiftet Laanene af 1914, 1915 og 1916, som kendes. Den Tanke, der var udtrykt af det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, havde ikke den daværende Regerings Sympati. Derimod havde den Tanke, som den ærede nuværende Formand udtrykte, ganske Regeringens Sympati, og allerede i September fremsatte derfor Finansministeren Forslag om at optage et Statslaan og om at udskrive Skatter til et Beløb af 95 Mill. Kr., og han sagde, at han ikke vilde kunne modtage Statslaanet, uden at man til lige sikrede ham Skatterne. Den højtærede nuværende Finansminister betegnede denne Sammenknytning baade af enkelte Led i Skattelovene og af Laanene og Skatterne som imperialistisk, og da han tog Ordet, var hans Udtalelser overfor Skattelovene af den Art, at han maatte have Respit med Hensyn til at tage endelig Stilling til dem helt og holdent. Derimod udtalte han, at han paa Venstres Vegne kunde anbefale, at man straks gav Statslaanet. Han sagde udtrykkelig: „Jeg siger altsaa paa mit Partis Vegne, at vi er villige til at give den højtærede Minister Statslaansloven, saa snart han ønsker det“. Der var altsaa slet ikke noget Tryk paa den Gang, at det var Skatter, man skulde have, Statslaanet var det, som den højtærede Minister først og fremmest anbefalede paa Venstres Vegne. Han erklærede, at det var en forstandig, fornuftig, forudseende Foranstaltning, som man ganske kunde billige. Den daværende Finansminister Brandes havde gjort Rede for, at de 4 Aar, som vi da vilde have levet